

Nr 86.

Av herr **Bäcklund m. fl.**, om utbetalande av visst belopp till sergeanten Charles Hilmer Carlssons efterlevande.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition till 1927 års riksdag angående reglering av reservpersonalens avlönings- och pensionsförhållanden inlämnades motioner, dels i första kammaren av herr Lithander (nr 335) och dels av undertecknad Bäcklund i andra kammaren (nr 453), vari bland annat hemställdes, att riksdagen måtte medgiva, att därest officer eller underofficer i reserven (vilka fortfarande skulle bliva underställda 1912 års förordning) avlede, innan han uppnått den för pension stadgade levnadsålder, till hans efterlevande anhöriga eller annan rättsinnehavare finge utbetalas ett mot pensionsförmånerna vid tiden för dödsfallet efter fem procent kapitaliserat värde svarande belopp.

De ifrågavarande motionerna föranledde ej till någon riksdagens åtgärd.

I Kungl. Maj:ts förordning den 23 september 1927, nr 364, angående befäl och civilmilitär personal i arméns reserver, förordnas, att därest i reserven utnämnd officer, civilmilitär person av motsvarande tjänsteklass eller underofficer avlider, innan han uppnått den för rätt till pension stadgade levnadsålder, skall, om vederbörande fullgjort honom dittills åliggande tjänstgöringsskyldighet eller till följd av under tjänstgöring ådragen skada eller sjukdom urständsatts att fullgöra nämnda skyldighet, till hans efterlevande anhöriga eller annan rättsinnehavare utbetalas ett mot pensionens vid tiden för dödsfallet efter 5 procent kapitaliserade värde svarande belopp.

Den 4 februari 1929 avled sergeanten i förutvarande Kungl. Västgöta regementes reserv, Charles Hilmer Carlsson, som var född den 9 oktober 1886 och den 29 december 1917 befordrats till sergeant i reserven. Enligt 1912 års reservbefälsförordning ålåg det Carlsson att fullgöra sitt sista repetitionsmöte år 1924 och han kunde därför icke underställas 1927 års reservbefälsförordning, vilket däremot skulle hava blivit fallet om Carlsson befordrats *ett år senare*. I så fall skulle Carlsson ha fullgjort sitt sista repetitionsmöte år 1928 och hans efterlevande då, enligt 1927 års reservbefälsförordning, ägt att uppbära reservunderofficerspensionens kapitaliserade värde med ett belopp av c: a 3,670 kronor.

Vid dödsfallet efterlämnade Carlsson dels änkan Elin Maria, f. Winberg, född ³¹/₁₂ 1890, dels tvenne minderåriga barn, Lilly Maria, född ¹²/₁ 1916 och Karl Gösta, född ¹⁹/₃ 1921.

Ett medgivande för änkan Carlsson att erhålla det kapitaliserade värdet av reservunderofficerspensionen synes icke böra väcka betänkligheter med hänsyn till de konsekvenser ett dylikt beslut kan medföra. Det är nämligen att märka,

att de reservunderofficerare, vilka ej äro underkastade 1927 års reservbefälsförordning, uppnått en levnadsålder av minst 42 år och kapitaliserade värdet av pensionen enligt nämnda förordning utbetalas till underofficers efterlevande endast, därest han avlidit före uppnåendet av 55 levnadsår. Med förevarande liknande fall kunna därför endast uppkomma under de närmaste 13 åren och på grund av den ringa dödligheten i levnadsåldern 42—55 år kan det med fog antagas, att dylika fall skulle bliva fåtaliga. Kostnaderna för statsverket torde därför bliva betydelselösa.

För den enskilde måste däremot ifrågavarande förmån anses vara av ett synnerligen stort värde, då hans efterlevande härigenom, i händelse av hans eget frånfälle, skulle bliva tillförsäkrade en många gånger synnerligen välbehörlig ekonomisk hjälp.

Det förtjänar också att ånyo framhållas, huru som dessa äldre reservbefäl under krigsårens omfattande extra tjänstgöring fingo fullgöra en betydligt längre tjänstgöring än den, som enligt 1927 års reservbefälsförordning kommer att under fredstid utkrävas av de denna förordning underställda. Vidare måste det betecknas såsom en orättvisa, att till efterlevande efter underofficer, född samma år som Carlsson men befordrad till underofficer ett år senare än denne, utgår pension, därest mannen avlider i åldern 42—54 år, under det att änkan Carlsson icke skulle komma i åtnjutande av dylik förmån endast därför att mannen befordrats ett år tidigare.

Med hänsyn härtill torde det också vara obestridligt, att de av riksdagen beslutade övergångsbestämmelserna från reservpersonalens sida kunna betraktas som mindre tillfredsställande och medföra stora ojämnheter i nuvarande pensionsförhållande.

Att reservunderofficer, å vilken 1927 års reservbefälsförordning ej blivit tillämplig, ansetts böra jämnställas med reservunderofficer, vilken är underkastad nämnda förordning, framgår därav, att pension i båda fallen utgår med lika belopp eller 672 kronor.

På grund av vad vi ovan anfört få vi hemställa,

att riksdagen må medgiva, att till framlidne sergeanten i förutvarande Kungl. Västgöta regementes reserv Charles Hilmer Carlssons efterlevande anhöriga må utbetalas det belopp, som skulle tillkommit dem, därest k. förordningen den 23 september 1927 (nr 364) angående befäl och civilmilitär personal i arméns reserver varit tillämplig å dem.

En bilaga medföljer.

Stockholm den 18 januari 1930.

Helge Bäcklund.

Bj. Holmgren.

Edvard Lithander.

Nils Holmström.

Karl Magnusson

i Skövde.

Bilaga.

Avskrift.

Sociala distriktsbyrån

Diarie-nr 11/30.

Detta intyg gäller endast för nedan angivna ansökning och bör vid uppvisandet behållas av den hos vilken ansökan eller besök göres.

Att änkan Elin Maria Carlsson född den $^{31}/_{12}$ 1890, boende: adress nr 2 vid Tre Liljors plan vilken synes äga hemortsrätt i Stockholm saknar egna medel samt underhåll och vård av annan, varder med avseende å hennes ansökning att erhålla pension från Västgöta regemente efter sin man Charles Hilmer Carlsson, f. $^{9}/_{10}$ 86 o. död $^{4}/_{2}$ 29 intygas.

Stockholm den $^{14}/_{1}$ 1930.

Sociala distriktsbyråernas centralkansli.

C. R. Nilsson,

Föreståndare.

Rätt avskrivet intyga:

I. Lundgren.

Nils Nilsson.